

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema V.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Es ist gar zu frühe: hett noch so lang zu le ben. Nihil est Nunquid enim tempora in manib. Domini. Das muß die rechte zeit seyn. Quia dies scripti in libro Domini, cum nullus esset. Ps. 139. v. 16.

Sic nomina nostra in manu illius signata *Es. 49. v. 16.*

4. Errant grauissime qui tempora & terminum vitæ quærunt extra manus Dominæ: vt pote in manu Medicorum, sicut *Afa. 2. Paral. 16. 12.*

Vel in manu Idolorum aut incantatorum, quod idem est, sicut *Ahasia ex manibus Baalsebub 2 Reg. 1. Vel in manibus Genethliacorum & Astrologorum, sicut hi, de quibus *Esa. 47. v. 12. & 13.**

L. II. Faciet deinde hic locus contra tardium vitæ, & impatientiam illam, quæ interdum in electos cadit: dum scilicet in magnis versantur difficultatibus. Sicut *Elias fugiens ab Isabele 1. Reg. 19. versic. 4. Tolle animam meam, inquit. Et Ionas cap. 4. v. 8. Das heist unserm Herren Gott den Saek sur die thür geworffen. Sicut multi nostrum ex impatientia optant mori ante tempus.*

Stulte cogita, in cuius manibus tempora nostra sint. Qui dedit vitam, vocabit mortem etiam. Fiat voluntas *TVA* dicendum cum Christo. *Matt. 26. v. 24. Er wird noch früze genug femmer. Expecta Dominum. Plal. 37.*

F I N I S.

T H E M A V.

Sap. 5. v. 1.

Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Et seqq. vsq. ad vers. 6.

D I S P O S I T I O.

In hoc capite graphice admodum describitur, & quasi pingitur ante oculos, quæ sint futuræ cogitationes cum piorum tum impiorum, quando vtrimque comparantur sunt

sunt ad tribunal Christi & post auditam sententiam finalem pronuntiandam in iudicio extremo, unusquisque suum locum occupabit. Et sane optandum esset, nos Christianos singulis momentis, de hac statione cogitare. Sic enim multi non irridereat hunc processum iudiciale. Welches kein scherz; seyn/sondera den Spitteru das lachen tewer werden solle. Nos de iustis primum; deinde de impiis etiam & damnatis dicemus. Hic enim erit ordo Matt. 25. vers. 34.

1. Pars.

In resurrectione mortuorum omnes simul ante tribunal Christi congregandos asserit scriptura, Matth. 25. v. 32. Mox vero per Christum futuram separationem, dum hirci ab ouibus separabuntur, constat. Hirci sinistrum, oues dextrum latus occupabunt. Ibid. vers. 33. Ibi mox unumquemque vel accusabit vel excusabit conscientia. Mox trepidabunt impii.

1. Iusti vero, hoc est, fide in Christum iustificati, pacem habeantes cum Deo, Rom. 5. v. 1. stabunt intrepidi, sciunt se habere Christum iudicem propitium, imo aduocatum & mediatorem. 1. Joan. 2. v. 1. & 1. Tim. 2. v. 5.

2. Ex aduerso magna cum lætitia videbunt trepidationem impiorum damnandorum, ciulantium, fridentium, querulantium de suis cruciatibus.

Et quando videbunt ipsos ad ima tartara crudelissime abripi, ipsi magna profundentur lætitia.

Cogitabunt, & factum bene. Hi sunt qui nos sæpius in magnas angustias coniecerunt, qui nos læpe multumque affligerunt. Iam pœnas dabunt ipsi in æternum: Nos vero consolatione fruemur æterna.

Locvs. Ecce hic habemus complementum illius promissionis Psal. 91. vers. 8. & Psalm. 52. v. 8. videbunt iusti & lætabuntur. Psal. 58. v. 11. videbit iustus & lætabitur. Picturam egregiam Christus ob oculos statuit. Luc. 16. de diuite & Lazaro.

Quan-

Quantum
dit, autem
que seramus
imos, irritio
Paulus etiam
gita illud, v
Luc. 6. v. 25.
Hic oritur Q
porum & da
plis? Respon
iam naturam la
videt execut
inquit? Para
non esset nost
nostra cum en
iudicabunt m
plius affectus
Videmus A
Luc. 16. Ita r
Nec existit
cum Deo, &

At quid im
pendi a Diab
visti herum
gentia. T rep
cum.

1. Turbati
abuntur in sp
5. Panitebunt
6. Ingermisco
decentes car
sunt ha inae

Quantum hoc futurum gaudium piis, oculus non vidit, auris non audiuit, Esa. 64. 1. Cor. 2. v. 9. Patienter itaque feramus aduersariorum impiorum calumnias, sarcasmos, irrisiones, & angustias, quæcunque alia, de quibus Paulus etiam conqueritur, 1. Corinth. 4. vers. 9. & 11. Cogita illud, væ tibi ridenti, quia mox post gaudia flebis, Luc. 6. v. 25. Et vicissim, Ibid. ver. 21. & Psalm. 126. v. 6. Hic oritur QVÆSTIO, an non afficiantur iusti ista impiorum & damnatorum miseria: an non compatiantur ipsis? Respon. Minime. Pater videns à Diabolis abripi filium damnatum lætabitur, & gratulabitur sibi, propterea quod videt executionem iustitiæ. Quomodo hoc possibile erit, inquis? Pars hæc erit felicitatis nostræ. At si non ita esset, non esset nostrum gaudium perfectum, voluntas autem nostræ tum erit conformis voluntati diuinæ. Et sancti ipsi iudicabunt mundum. 1. Corin. 6. v. 2. Nec errabunt amplius affectus nostri.

Videmus Abrahamum nihil rangi miseria Epulonis. Luc. 16. Ita tum erit. Idem cum Deo omnes electi sentiet. Nec erit istud *imparitas*: sed conformitas voluntatis cum Deo, & approbatio iustitiæ.

II. PARS.

At quid impii damnati stantes à sinistris, iam iam abripiendi à Diabolis, & partim abrepti. *Den wirds Nauß heßlich herunder gehawen werden.* Accusabit ipsos conscientia. Trepidabunt. Hic stertus, ciulatus, stridor dentium.

1. Turbabitur 2. in angustiis murmurabit. 3. Mirabitur insperatam piorum salutem. 4. Inuidebunt illis 5. Poenitebit ipsos malefactorum, sed frustra & sero nimis. 6. Ingemiscet in angustia. 7. Et tandem erumpens dicentes cum fremitu, ecce quomodo computatæ sunt hæc inter filios DEI, qui à nobis habebantur
stultæ

stulti, 8. Scipios accusabunt, ô stultitiam nostram, &c. Et hæc quæculatio durabit perpetuo. Talia dixerunt (ait Sapiens v. 14.) in inferno, hi qui peccauerunt, iuxta versionem Latinam. Et quanto maiorem videbat gloriam iustorum, tanto maior erit ipsorum calamitas.

L. Etiam hæc tanta futura mala sunt, quæ oculus non vidit & quæ animus humanus vix cogitando assequi potest. Hinc comparatur illa mansio vermi non morienti, iugui inextinguibili. Esa. 66. v. ult.

Vitam de his frequentius cogitent impii, irrisores & oppressores bonorum: qui existimant se fecisse pactum cum inferno. Esa. 28 v. 15.

O triste pactum. O consolationem desperatissimam.

Tanroque grauior calamitas, quod æterna Ex inferno enim nulla liberatio Psal. 49. v. 8. 9.

O *Wotq ewig wie bistu so lang.*

Variis similitudinibus hoc inculcatur veteres de aui-cula & monte, &c. quæ vulgo nota sunt.

Sciunt etiam hoc illudores, qui dicunt: *Der Teuffel muß damoch machen daß wir bey ihm bleiben können.*

Deum non irrideri. Gal. 6 v. 7. Pro. 3. v. 34. At ipse potius ridebit in interu ipsorum. Prou. 1. v. 26.

Es ist fürwar rechter Ernst.

Detestandæ itaque sunt illæ (vt nos quidem iudicamus) Iyreraciones hominum leuculorum qui sic his rebus ludunt & iocantur, cum alius proximo dicit: ego te videbo in inferno, ciulancem, &c. Caue nec isthuc venias, & inuenias locum.

Detestandæ etiam sunt illæ imprecationes, vbi homo homini imprecatur, vt rapiatur à Diabolo.

L. II. Non offendamur dum impii hic in voluptatibus viuunt, aliis molesti sunt, &c. Fauemus illis hæc fortunâ. Videamus Pl. 73. v. 15. sed & v. 17. & 18. 19. *Es wird nicht saag wâhren. Pl. 47. v. 35. vnd mißstens zu theur bezâhlen/ wann sich das ôlat vmbwendea wirdt. Psal. 49. v. 15.*

F I N I S.

THE.

Fili, si
offer. Men
tum infero
hesac am

Admod
de his qui
le carent.
possint col
sed vel ing
sibi ipsi sil
cupiunt Sa
& suadet vt
quatuor v
Er mach
Theil des
git & rati
nostris.

Nos etia
quid præter
sunt, ostender

1. Fili mi
bi de his be
Dann hat
2. Deind
deus boni
ad sustenta
Et si times,
dit, merito